Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII | Ч. 57. | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 26-го БЕРЕЗНЯ 1985 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 26, 1985 | No. 57. | VOL. XCII

Сестра Мірям Кляра очолила Чин Василіянок

Сестра Мірiям Кляра (в першому ряді, посередині) зі Сестрами Василіянками.

Факс Чейс, Па. — Друга сесія Провінційної Капітули СС Василіянок Провінції Чоловіколюбця відбулася в матірньому домі в Факс Чейсі, Па., від 8-го до 11-го березня ц.р.

Вибрано новий Провінційний Заряд на наступних п'ять років (1985-90): С. Мірiям, Кляра Коваль, ЧСВВ — провінційна настоятелька, С. Доротея Анна Бусовська — заступниця і перша дорадниця; С. Павля Яциник, ЧСВВ, — друга дорадниця, С. Германа Сеніта, ЧСВВ, — третя дорадниця, С. Марія Надія Барусевич, ЧСВВ, — четверта дорадниця. До Комісії Ради Сестер вибрані такі монахині: Комісія пресових зв'язків: С. Марія Розмаринович, ЧСВВ, С. Єроніма Роман, ЧСВВ, С. Сузанна Матвіїв, ЧСВВ; Комісія фінансів і розвитку — С. Йонатана Вачко, ЧСВВ, С. Дем'яна Матищак, ЧСВВ; Комісія формування: С. Селестина Корецька, ЧСВВ, С. Хризанта Бура, ЧСВВ; Комісія урядування, далекосяжного плянування: С. Марія Кекилія Юрасинська, ЧСВВ, С. Карла Гернандез, ЧСВВ, С. Дарія Анна Рошко, ЧСВВ; Комісія служіння Апостоляту: С. Моніка Лесник, ЧСВВ, С. Бенігна Вовчок, ЧСВВ, С. Бернарда Аркатин, ЧСВВ.

Рада Сестер допомагатиме Провінційному Зарядові у виконанні намічених завдань Провінції протягом п'ятох років.

Введення в нові уряди відбудеться в липні, ц.р.

СС. Василіянки складають щирі гратуляції та обильного Божого благословення в нових урядах бажають всім невообраним членам.

Німецький журнал пише про „Літопис" О. Войценко

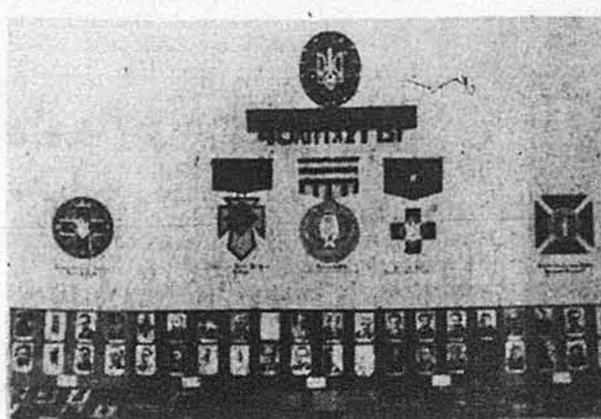
Мюнхен, Західня Німеччина (ОУПС). — У 34-му томі відомого німецького наукового журналу „Остевропа" появилася рецензія на 6-ий том „Літопису українського життя в Канаді" Ольги Войценко, що вийшов недавно заходами Канадського Інституту Українських Студій при Альбертському університеті в Едмонтоні під керуванням проф. Манолія Лупула.

Автор рецензії Я. Білинський дає насамперед загальний огляд „української меншини" в Канаді, а зокрема в провінціях Манітоби, Саскачевану й Альберти, де „ще сьогодні є села з українською розговірною мовою й де вчать української мови в публічних школах". Автор стверджує, що „коли на сході Канада має англійсько-французький характер, то на заході канадськими партнерами англійців є українці". Новішої історії Канади — на думку автора рецензії — „не можна зрозуміти, коли не взяти до уваги українського фактора" (стор. 998).

Рецензентові, як він сам признається, не були відомі попередні п'ять томів „Літопису" (що появилися в видавництві „Тризуб" в роках 1961-73), але коли йдеться про шостий том, то він представляє собою скрупулятно опрацьовану хроніку українсько-канадського життя в 1950-их роках. Крім інших завваг, він висловлює жаль, що в цьому томі немає ніяких ілюстрацій („можливо з фінансових причин").

В Рочестері пройшла виставка документів боротьби УПА, УГВР, ОУН

Рочестер, Н. Й. (І. Лико). — Заходами місцевої Станиці Об'єднання колишніх Вояків УПА та Товариства бувших Вояків УПА, тут влаштовано виставку підпільних матеріялів та знімок з визвольної боротьби УПА-УГВР-ОУН в час і після Другої світової війни, що її змонтували Об'єднання вояків УПА і Центральний Комітет ювілею УГВР в Ню Йорку.

Загальний вид на частину виставки в Рочестері.

Виставка відбулась двократно — в неділю, 24-го лютого ц.р., в залі української католицької церкви Богоявлення, та в неділю, 3-го березня ц.р. в приміщеннях української католицької церкви св. Йосафата.

Відкриття виставки доконував голова Станиці Об'єднання колишніх Вояків УПА Осип Назаренко, а її приготуванням займались члени Станиці і Товариства та письменник-мистець Евстахій Загачевський, який безкорисно посвятив свій час на виготовлення афішів і летючок та влаштування самої виставки і декорацій.

Виставка, в обох випадках, відбулась успішно як під оглядом моральних досягнень, так і фінансових вислідів. Зареєстрованих відвідувачів було понад 320 осіб та й стільки тих, що не бажали реєструватись, але з великим зацікавленням її оглядали. Траплялось, що деякі відвідувачі не могли здержати сліз під впливом зорових вражень, що з бачених знімок викликали давні минулі спогади про жорстоку долю тих, які своє життя віддали за Україну. Велике число глядачів висловлювали організаторам признання, а деякі шкодували з приводу скромної кількости матеріялів так многогранної дії учасників останніх визвольних змагань. Тим глядачам треба було пояснити причини органиченої кількости матеріялів.

В часі виставки в церкві св. Йосафата прибув туди також представник місцевої телевізійної станції (канал ч. 2), який заявив, що набрані на ленту образи будуть передані у програмі 31-го березня.

В часі виставки була кава й солодке, приготоване колишніми упістками і дружинами колишніх вояків УПА. Особливо щира подяка належить отцям Пилипові Бумбарові, парохові церкви св. Йосафата, та Василеві Бучекові, парохові церкви Богоявлення, за дозвіл вживання церковних приміщень, а зокрема отцеві В. Бучекові за проголошення в церкві і заохочення вірних до відвідання виставки.

Чистий дохід з виставки буде переданий на видання „Літопису УПА".

Молодь плянує відзначити 40-ліття звільнення політв'язнів

Ню Йорк. — З ініціятиви Українського Студентського Комітету Дахав (УСКД) в суботу, 9-го березня, відбулося спільне засідання представників студентських комітетів при фундації УВУ-УСКД, Українського Студентського Комітету Монте Касіно і Комітету „Стежками Батьків по Европі" в справі відзначення 40-ої річниці визволення українських політичних в'язнів з гітлерівських млинів смерти.

У висліді звіту підготовчої комісії і спільних нарад:

• Створено спільний комітет для гідного відзначення згаданої річниці і належного вшанування сотень тисяч тих, які загинули в боротьбі з нацизмом, як і рівнож тих ще небагатьох живих наших національних страдників, колишніх політв'язнів, свідків страшних і жорстоких часів;

• Намічено відбути паралельно святкування в Ню Йорку, Бостоні, Дітройті, Монтреалі, Торонто і Мюнхені. Узгіднено людей, які мають займатися підготовкою святкувань;

• Час святкувань намічено від 26-го квітня до 19-го травня ц.р.;

• З огляду на постійний відплив у засвіти колишніх в'язнів, рішено допомогти створити об'єднання дітей і родин колишніх кацетників, які правно і морально мають обов'язок не тільки репрезентувати своїх батьків але перш усього зберігати пам'ять про їх терпіння та допомагати у праці УСКД записати їх серед чужого світу та в українській історичній пам'яті.

З огляду на надходячий реченець Комітет звертається:

• до всіх колишніх в'язнів з проханням, щоб подали свої адреси, на які комітет вишле відповідні запрошення і анкети;

• до всіх молодечих організацій допомогти гідно відмітити цю важливу річницю і тим самим достойно пом'янути сотні тисяч поляглих колишніх синів і дочок в німецьких млинах смерти та вшанувати тих не багатьох живих ниших героїв-страдників.

Охочі допомогти у святкуваннях в намічених місцях, або зорганізуванні їх в нових як у Клівленді, Чикаго, Вінніпегу, Лондоні тощо повинні звертатися за матеріялами на адресу: Ukrainian Students' Dachau Committee, 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003, tel.: (212) 228-1394.

Чотирьох українців покликано до комісії багатокультурности

Едмонтон, Альта. — До Канадської консультативної ради багатокультурности, яка нараховує 60 осіб, покликано тепер чотирьох нових членів — українців, як повідомляє українська преса з Едмонтону.

Ними є: о. Михайло Скрумеда з Брендону, Ман., який є заступником президента Комісії багатокультурности Манітоби і заступником президента Комісії народної спадщини Манітоби; Билл Чорний із Саскатуну, активний член УНО; Дафне Ткачук зі Саскатуну, заступник президента саскатуського народного фестивалю і член Комісій багатокультурности в Саскачевані; та Орест Рудзік з Торонто, адвокат, заступник президента Комісії багатокультурности в Онтаріо і колишній голова торонтонського Відділу КУК.

Поруч із тими новими чотирма українськими членами Комісії багатокультурности вже є її членом українець д-р Лев Миловський, що був раніше головою Ради губернаторів університету Манітоби і активним членом українського клюбу професіоналістів і півприємців у Вінніпегу.

Появилось нове релігійне видання

Трентон, Н. Дж. (О. Татомир). — Заходами місцевого Відділу Патріярхального Товариства під редакцією мгр Дарії Кузик, появилося цінне видання на 32 сторінки п. н. „Хай світла пам'ять про Патріярха Йосифа іде з роду в рід". Мистецьке оформлення портрету Патріярха Йосифа на обгортці, а також напис Богдана Титли, взято з журналу „Патріярхат".

На зміст цього видання зложилися такі статті та вірші: „Вислови Патріярха Йосифа із послань, проповідей і промов", „Короткий огляд життя та діяльности Патріярха на основі офіційного некрологу Львівського Крилосу", „Величаві похорони кардинала Сліпого" — переклад з італійської мови, „Він відійшов..." — вірш Зої Когут, „Це шлях святих усіх віків" — Веренфрід ван Стратен, „Вмер Батько Церкви і Народу" — вірш Богдана Стефанишина, „Промовиста згадка Папи Івана Павла II про справедливе змагання кардинала" — Орацiо Петросільо, „Українці в Польщі" написали листа до епископату в Польщі, прохаючи підтримки й допомоги", „Тернистий шлях УКЦеркви й обов'язки християн" — Осип Тереля, „Помер наш Патріярх" — вірш Євгена Краменка, „Положення Української Католицької Церкви" — Дарія Кузик.

На 32 сторінках друку редакторка зібрала доволі багатий джерельний та інформативний матеріял. Ця компіляція вийшла тиражем 2,000 примірників допоможе глибше зрозуміти суть патріярхату та закріпити в українському громадянстві пам'ять про духового велетня Патріярха Йосифа, що започаткував новий динамічений етап у житті УК-Церкви.

Видання в ціні 2 дол. за примірник можна замовити пишучи на адресу: Mrs. D. Kuzyk, 54 Florister Dr., Trenton, N.J. 08690.

А. Шевченко подає оцінку М. Ґорбачова

Ню Йорк. — Відомий совєтський дефектор з Об'єднаних Націй Аркадій Н. Шевченко, — у своїй книжці „Пірвання з Москвою" він себе визнає українцем — помістив інформативну статтю про нового совєтського лідера Міхаїла Горбачова в щоденнику „Ню Йорк Таймс" з 21-го березня ц.р.

Його провідною думкою є твердження, що назначення Горбачова першим секретарем комуністичної партії СССР є визначною подією, бо це вперше в історії СССР, що Політбюро допустило молодшу людину на керівне місце совєтсько-московської імперії. Ця перемога „молодшого покоління" над клікою „геронтократів" (старших державних мужів) не є повною, бо майже половина Політбюра ще далі включає „стариків", які мають рішальний голос в справах закордонної політики та в мілітарно-оборонних справах.

А. Шевченко згадує про бюро Леоніда Брежнєва, яке виглядало радше на шпитальну кімнату, ніж на кабінет провідника такого велетня як СССР. Від часу дефекції Шевченка в 1977 році, три совєтські провідники — Леонід Брежнєв, Юрій Андропов і Константин Черненко — померли у старшому віці, а не з причини наглих хворіб.

На думку А. Шевченка, члени партійного апарату таки спромоглися кинути виклик членам — „геронтократам" та вибрати молодшого члена на провідне становище партій і уряду.

Автор твердить, що М. Горбачов має атрактивні особисті прикмети, маючи добру репутацію як енергійний адміністратор та рільничий спеціяліст. Одначе Горбачов є початківцем в закордонній політиці, і тому він мусить полягати на таких кремлівських „асів", як Андрей Громико і інші, чи як його колишні суперники — Ґріґорій Романов (62 роки) і Віктор В. Ґрішін (70 років).

Шевченко далі твердить, що в найближчих місяцях Ґорбачов мусить з конечности слухати порад Ґромика у закордонній політиці. Не диво, що кандидатуру Ґорбачова на першого секретаря компартії піддержував Ґромико, забезпечуючи собі вплив на Ґорбачова, який матиме більше часу на формування структури влади під своїм проводом.

А. Шевченко думає, що забере ще багато часу заки правління Ґорбачова прибере дефінітивне обличчя. Він перестерігає західних політиків ані не переоцінювати, ані недооцінювати Ґорбачова. Він діятиме обережно, добираючи нових членів до Політбюра і до Центрального Комітету партії.

Тяжко тепер передбачувати, чи Ґорбачов буде успішним в цих заходах, але він має багато часу на це.

Деякі спеціялісти думають, що Ґорбачов може прийняти певну поміркованy лінію відносно Америки, стараючися в тому самому часі скріпити свою владу та контролю партії, збройних сил і КҐБ, цих трьох основних рупорів імперії.

В СВІТІ

У ЛОНДОНІ, ВЕЛИКОБРИТАНІЯ, помер на 77-му році життя один з кращих акторів Майкл Рейґрейв. Свого часу ним захоплювалися глядачі, особливо у містерійно-кримінальних фільмах Алфреда Гічкока.

АРАБСЬКІ ТЕРОРИСТИ, правдоподібно противники Палестинської Визвольної Організації, вкинули бомби до подорожніх бюр Йорданії в Римі, Атенах і Нікоеії. Жертв у людях не було і тільки п'ять осіб були поранені. Спостерігачі думають, що це терористи запротестували в такий спосіб проти мирних заходів йорданського короля Гуссейна, якому вдалося прихилити до його мирної ініціятиви речників ПВО.

РЕЧНИКИ ДЕПАРТАМЕНТУ сільського господарства заявили, що Совєтський Союз правдоподібно плянує закупити за кордоном велику кількість зерна, особливо пшениці і кукурудзи. Офіційні речники у Вашінґтоні говорять про 52 мільйони тонн зерна, яке СССР купить в ЗСА. Досі такі закупи ніколи ще не переходили 45 мільйонів метричних тонн.

ПРОВІДНІ ЕВРОПЕЙСЬКІ інтелектуалісти і колишні лідери антинацистського спротиву під час Другої світової війни переслали до Сенату і Палати Репрезентантів в ЗСА меморандум, у якому вони просять сенаторів і конгресменів передумати цілу справу загрози комунізму в Центральній Америці і дати належну допомогу антикомуністичним рухам спротиву, особливо повстанцям в Нікараґуа. Звернення цих груп було опубліковане в багатьох впливових газетах і журналах в Европі. Інтелектуалісти і борці за свободу повністю підтримали політику Адміністрації президента Роналда Реґена в Центральній Америці, і в цілому світі, якщо йдеться про справу зупинення комунізму, який вони ставлять на рівні всіх інших тоталітарних систем. Групу тимчасово очолює французький автор Джан-Франсуа Ревель і совєтський колишній дисидент Владімір Буковський, який прибуде до Вашінґтону 31-го березня з метою зустрітись з президентом Р. Реґеном 2-го квітня ц.р.

ТРИ АМЕРИКАНСЬКІ винищувачі отримали дозвіл від головного військового командування Китайської Народної Республіки офіційно відвідати порт в Шанхаю в квітні ц.р. Японська газета, інформуючи про цей дозвіл заявляє, що про користування китайськими портами американських кораблів була мова між Пекіном і Вашінґтоном, і що вже давно прийшло до узгіднення в цій справі. Це перший випадок, що американські військові кораблі відвідають китайські порти від часу встановлення Китайської Народної Республіки в 1949 році.

СОВЄТСЬКІ І АМЕРИКАНСЬКІ представники на переговорах у Женеві погодилися сформувати три робочі групи, які будуть дискутувати специфічні проблеми, а цілі групи будуть сходитися тільки раз в тижні, щоб вислухати звідомлення речників груп і передискутувати й евентуально узгіднити їхні пропозиції. Групи окремо обмірковуватимуть справи космічної зброї, далекосяжних ракет і ракет середнього засягу.

ПРЕДСТАВНИКИ КІЛЬКОХ европейських держав, головно речники аґенцій для відчищення довкілля, з'їхалися до Брюсселю, щоб там нараджуватись над проблемою занечищеного довкілля, кислотного дощу, який нищить лісові полоси, і прийняти постанову про обов'язкові механізми в автомобілях, які контролюють ґазоліну і зменшують отруйні випари. Взірцем мають послужити американські і японські автомобілі, що вже давно користуються такими механізмами. Европа також плянує переходити на кращу якісно бензину.

ПОЛІТБЮРО ПІДТРИМАЛО ПОЛІТИКУ М. ҐОРБАЧОВА

Москва. — В кінці минулого тижня совєтське Політбюро відбуло своє перше після смерти Константина Черненка і покликання на його місце Міхаїла Ґорбачова, звичайне засідання і в загальному, як інформують дипломати і політичні спостерігачі та совєтське пресове агентство ТАСС, члени цього Політбюра підтримали політику нового генерального секретаря ЦК КПСС і його заяви про те, що Совєтський Союз шукатиме шляхів замирення із З'єднаними Стейтами Америки і країнами Заходу взагалі.

Незвичайний у совєтських відносинах комунікат ТАСС натякає на привернення детанту з 1970 років, шлях який нібито обрав М. Ґорбачов зараз таки після номінації його на пост нового лідера СССР. Совєтське агентство, покликаючись на слова Ґорбачова, каже, що у розмові з віцепрезидентом ЗСА Джорджом Бушом й іншими західніми представниками, що брали участь в похоронах Черненка, Ґорбачов підкреслював, що пріоритетом у зовнішні політиці СССР буде підписання договору із ЗСА з метою зменшення нуклеарної стратегічної зброї. Очевидно, ТАСС поминув мовчанкою атаки совєтської преси на американську закордонну і оборонну політику і на тих конгресменів і сенаторів, які підтримали президента Роналда Реґена у справі звільнення фондів для дальшої продукції міжконтинентальних нуклеарних ракет МХ.

В іншому звідомленні кореспондентів з Москви говориться, що амбасадор ЗСА до Совєтського Союзу Артур Гартман знову зустрінувся з міністром закордонних справ Андреєм Ґромиком, членом Політрбюра, обговорюючи з ним справи переговорів в Женеві та інші питання. Деякі спостерігачі кажуть, що одною з тем розмови Гартмана з Ґромиком є передбачена зустріч Р. Реґена з М. Ґорбачовим в недалекому майбутньому.

Політбюро застановлялося також над багатьма внутрішніми справами СССР, а зокрема над несправної дією сільського господарства, скріпленням дисципліни серед робітництва і колгоспників, браком відповідальности у керівних кадрах.

Цікаво при тому відмітити, що при обговорюванні усіх цих справ члени Політбюра ні словом не згадували і не покликувались на К. Черненка і це, в розумінні політичних аналітиків, означає, що він під час свого короткого владування в Кремлі не вніс нічого вагомого у загальну структуру комунізму.

Як треба було сподіватися, американська космічна зброя була також темою розмов на першому засіданні Політбюра.

Бельгійський парлямент одобрив розміщення ракет

Брюссель, Бельгія. — Бельгійський парлямент, голосами 116 проти 93, одобрив плян розміщення американських ракет середнього засягу Першінґ 2 і крилатих на своїй території і тим самим підтримав рішення уряду прем'єр-міністра Вільфріда Мартенса і головної квартири Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) про розміщення ракет в деяких членських державах. Це зроблено у противагу до совєтських ракет СС—20 і новіших СС-25, які Москва вже раніше розмістила у західній частині СССР, Чехо-Словаччині і Східній Німеччині. Совєтські ракети, як заявив прем'єр Мартенс у парляменті, все одно перевищують силу ракет НАТО і своїм числом і своєю ударною силою.

В загальному НАТО плянує розмістити в Европі 572 ракети з нуклеарними головками. Такі ракети вже заінстальовані у Великобританії, Західній Німеччині, Італії і частинно в Бельгії. Речники НАТО висловили надію, що рішення бельгійського уряду, підтримане парляментом про розміщення ракет, може позитивно вплинути на уряд Голляндії, який все ще вагається з полагодженням цієї справи і, як кажуть політичні спостерігачі, вичікує на лібералізацію комуно-московського режиму і відновлення політики детанту.

Голляндський уряд, за згодою парляменту, погодився на розміщення 48 нуклеарних ракет, якщо до листопада 1985 року не дійде до підписання якогось договору про обмеження нуклеарної зброї між ЗСА і СССР і якщо Совєтський Союз продовжуватиме свій плян інсталяції ракет в сателітних країнах.

В Бельгії продовжуються антинуклеарні демонстрації, організовані пацифістами з підтримкою комуністів і скрайньо-лівих елементів. Демонстранти погрожують урядові, що літо 1985 року, буде дуже „гарячим" літом для уряду В. Мартенса, бо демонстрації, які вже відбулися, є, мовляв, тільки посмаком тих, які підготовляються.

В АМЕРИЦІ

У СТЕЙТІ ОГАЙО вже відкрили деякі із щадниць, після того, як губернатор стейту доручив всі щадниці замкнути. Щадниці були відкриті однак лише короткий час та дозволено поодиноким людям витягнути з їхніх конт не більше як по 750 долярів.

В ЦІЛІЙ КРАЇНІ зросло помітно число посадників міст, які є неграми. В останньому році збільшилося їхнє число на 31 і тепер є в ЗСА вже 286 мейорів міст негритянського походження.

УРЯДОВА МИТНА СЛУЖБА ЗСА подала до загального відома, що від тепер будуть кожного тижня проголошувати листу з повними прізвищами тих, яких приловлено на перепачковуванні навіть малої кількости наркотиків до ЗСА. Листа буде подавати їхні імена до загального відома, не зважаючи на те, що ці люди не були арештовані, або засуджені.

ГРУПА ЛІКАРІВ і психіятрів звернулася до Федерального управління харчами і ліками, щоб воно заборонило продаж сиропу „айпекек", який уживається на викликання блювотів. Показується, що цей сироп часто використовують молоді жінки, які хворіють на недугу „анорексія нервоза", або „булімія", щоб штучно викликати блювоти. Цей лік можна купувати без рецепти і його вживають у випадках затруєння.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ Буш змінив своїх найближчих співробітників. На місце дотеперішнього пресового секретаря Пітер Тілі, який відкрив свою приватну консультаційну фірму, прийшов Марлін М. Фіцвотер, а крім того Дж. Буш покликав п'ятьох нових помічників, з уваги на те, що його активність в наступних роках побільшиться із можливою кандидатурою на президента.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вершинні конференції

Невідомо, хто перший винайшов назву конференції на вершинах для зустрічів голів держав, але ця назва прийнялась разом із сподіванням народів, репрезентованих на таких конференціях, що ті зустрічі принесуть найбільше добро, що його може мати людство: мир. Різні такі конференції на вершинах перейшли до історії, але дотепер ні одні не виправдали такої надії сучасників. Ось так, наприклад, у днях 18-23-го липня 1955 року відбулася у Женеві в Швайцарії вершинна конференція Америки, Великобританії і Франції, з участю тодішнього президента ЗСА Д.Д. Айзенгавера. Тривкого миру та вершинна конференція не принесла світові, але створила тільки „легшу" атмосферу між Заходом і Сходом і вможливила відвідини в Америці наступника померлого 5-го березня 1953 року Йосифа Джуґашвілі-Сталіна, Микиту Хрущова. Проте та візита, під час якої Хрущов намагався виступати як миротворець і пояснював, що большевицьке нахвалання „угробленням" вільного світу стосується тільки „мирної перемоги комунізму над капіталізмом", — ті відвідини Хрущова в ЗСА не принесли ніякої зміни у міжнародній ситуації.

На 16-те травня 1960 року була визначена конференція на вершинах ЗСА, Британії, Франції і Совєтського Союзу у Парижі. Але Хрущов поставив за передумову свого приїзду до Парижу, щоб Д. Д. Айзенгавер перепросив Москву за розвідчі лети американських літаків типу У-2 над СССР. 1-го травня 1960 року большевикам удалося збити такий літак, що його пілотом був Ґері Павелс, який попав у полон. Айзенгавер відмовився перепрошувати Хрущова чи пак СССР, ствердивши, що Москва має найбільшу сітку шпигунів, і та паризька конференція так і не відбулася. Вже за нашої пам'яті відбулася конференція між президентом Линдоном Джансоном і совєтським прем'єром Алексеєм Косиґіним 23-25-го червня 1967року у коледжі в Ґлесборо, Н. Дж., де вони „врочисто" запевнили світ, що розбіжності між ЗСА і СССР не можуть довести до війни між тими суперпотугами. 22-го травня 1972 року президент Ричард Ніксон відвідав Москву. Ті відвідини інтерпретовано, як „рівновагу" до відвідин Ніксона у Пекіні: щоби заспокоїти Кремль, що візита Ніксона в Пекіні не була проти СССР. Наступник Ніксона у Білому Домі, Джералдс Форд підписав з СССР договір про „обмеження" збройних сил, т. зв. САЛТ 2, що його,проте,Сенат не ратифікував.

Одним із закидів проти президента Роналда Реґена з боку ліберальної опозиції було те, що, мовляв, Реґен за чотири роки урядування не перевів конференції на вершинах із совєтським можновладцем. Закид нісенітний хоч би тому, що за урядування Реґена в першій його каденції змінилися у Москві аж три генеральні секретарі компартії СССР з титулами голів президії Верховної Ради СССР. Тепер, з приходом до влади Михаїла Ґорбачова відновилася гарячка ліберальних американських кіл, які у новій конференції на вершинах, себто зустрічі Реґена з Ґорбачовим, вбачають якусь панацею на всі сучасні конфлікти у світі та ґарантію заведення у світі вічного — обома суперпотугами — ґарантованого миру. Сподівання, очевидно, дуже наївні і політично цілком неграмотні.

Президент Реґен усе ж рахується зі загальною американською громадською думкою і пішов їй назустріч: коли на похороні Константина Черненка Америку репрезентував віцепрезидент Джордж Буш, то він у кругло одногодинній розмові з новим кремлівським „босом" Міхаїлом Ґорбачовим передав йому листа від Реґена з запросинами приїхати до Вашінґтону. За думкою московського кореспондента „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з дати 25-го березня ц.р. — Реґен зробив концесію усім тим які прагнуть нової конференції на вершинах, бо не вимагає вже докладної попередньої підготови такої зустрічі, як це робив раніше, а запросив Ґорбачова „без будь-яких передумов". Але Ґорбачов не дав ніякої відповіді Бушеві. Це логічно і зрозуміло: Ґорбачов тільки за титулом є генеральним секретарем компартії і ніби кремлівським диктатором, але насправді залежний від становища десятичленного Політбюра, в якому у справах закордонної політики найбільший голос має не він Ґорбачов, недавній уповноважений для хліборобських справ, а Андрей Ґромико, довголітній міністер закордонних справ. Ґорбачов ніби започаткував „нову еру" в історії СССР, еру „молодих", бо він із своїми 54 роками наймолодший з усіх сьоми диктаторів СССР від часу Леніна та з усіх теперішніх членів Політбюра. Але по суті всі розсудливі американські коментатори переконані, що хоч Ґорбачов ніби „енерґійний і динамічний", і хоч Марґарет Тачер заявила, що з ним „можна вести діло", не буде діяти проти традиційної політики і цілої настанови імперіялістичної большевицької імперії. Тому нова конференція на вершинах тут ні при чому.

М. Платковський

ЗНАМЕННА ПЕРЕМОГА „ЛІВИХ" У НІМЕЧЧИНІ

У Західній Німеччині відбулися 10-го березня ц.р. вибори до двох льокальних парляментів: у західньому Берліні і в Заарлянді. В Берліні перемогла коаліція християнських демократів і лібералів. В Заарлянді по 25-ти роках панування в цьому краю християнсько-ліберальної коаліції або й самих лише християнських демократів перемогли соціялісти, здобуваючи абсолютну більшість. У парляментарних розграх для цілої Німеччини вибори в Заарлянді мають більше значення, ніж вибори у Берліні, бо депутати з Берліну не мають права рішального голосу у федеральному парляменті.

Вислід виборів у Заарлянді цікавий ще й тому, що на чолі тамошніх соціялістів стоїть відомий своїми крайніми поглядами Ля Фонтен, який стане тепер президентом міністрів цього краю. Ля Фонтен не тільки є прихильником радикальної програми в соціяльній й господарській ділянках. Він відомий з того, що є противником союзу із Заходом, насамперед противником Америки і її твердої супроти СССР політики від часу приходу до влади президента Роналда Реґена. Він заступає погляди, що Західня Німеччина повинна виступити з НАТО, стати невтральною країною і наблизитися до СССР. Під цим оглядом він навіть не зустрічає загальної підтримки в рядах Соціялістичної партії, але таке наставлення соціялістів може змінитися. Бож безумовна перемога Ля Фонтена збільшить його популярність. Уже починаються здогади, що Ля Фонтен може за деякий час ставити свою кандидатуру на становище голови Соціялістичної партії. Сьогоднішній лідер соціялістів Віллі Брандт у старшому віці і починає думати про відхід від політики, а голова соціялістичної фракції у федеральному парляменті Фоґель не рахується політиком великого маштабу і не має великої популярности серед своїх товаришів по партії. Інших визначних особистостей соціялісти властиво не мають.

Чи в майбутньому Ля Фонтен буде відогравати більшу ролю в політичному житті Німеччини і чи йому пощастить стати навіть федеральним канцлером, — це буде залежати від настроїв широких народних мас у цілій Західній Німеччині. Річ у тому, що нинішній християнсько-демократичний канцлер Коль, що перебуває при владі разом з лібералами, мав досить багато неприємних моментів від того часу, як став канцлером. Це насамперед справа кількох політичних приятелів Коля, що мусіли відійти, бо їм закидали різні надужиття матеріяльного характеру. Це сталося з християнським демократом Барцелем, що займав високий пост голови федерального парляменту. Мусів відійти також міністер господарства ліберал граф фон Лямбсдорф. Один час було дуже захитане становище міністра оборони Вернера через його суперечки з одним визначним німецьким генералом. Так само дуже змаліла популярність коаліційних союзників Коля, ліберальної партії, і їх лідера міністра зовнішніх справ Ґеншера, який навіть оце зовсім недавно відійшов від головства ліберальної партії. Що буде, якщо в наступних загальних виборах програють християнські демократи і ліберали, а на їх місце прийдуть знову до влади соціялісти? Тоді, навіть якщо соціялістів не буде очолювати Ля Фонтен, політика Західньої Німеччини може різко змінитися і відійти від орієнтації виключно на Захід і на Америку.

В німецькому громадянстві панує страх перед війною в тій чи іншій формі. Існує переконання, що наближення до СССР може принести великі користі в економічному відношенні. І також відчувається надія, що невтральна Німеччина, виступивши з НАТО, зможе легше здійснити непромінальне бажання злуки із Східньою Німеччиною. Звичайно, не бракує й тепер тверезих голосів, які перестерігають, що злука двох Німеччин може статися не тільки за згодом, але й до певної міри під егідою Москви, а це відкриє шлях до повільної совєтизації цілої, злученої, Німеччини. Але є чимало німців, які відмахуються від таких перестороґ, задивлені лише у немов би то безпосередні користі.

В такій ситуації християнсько-демократичні політики, а ще більше ліберали, намагаються переконати своїх громадян, що й вони дбають про збереження добрих відносин з СССР і натискають на уряд президента Реґена, щоб він ішов на поступки для Москви. Але таким запевненням стоять на перешкоді дві обставини: перше, що буде, якщо, президент Реґен буде говорити з совєтськими представниками, але не піде на якісь такі „поступки", які б дали всі козирі в посідання Москви? Друге є досить розповсюджений погляд, що якщо вже наближатися до Москви, то це краще і легше зробити соціялістам, аніж християнсько-ліберальній коаліції, яка таки не йде аж так далеко, щоб притакувати вимогам хоч би того самого Ля Фонтена про вихід з НАТО. А в якому становищі опинилась би Америка — без чи з „твердою" лінією президента Реґена його Уряду — це нетрудно передбачити. Хоч це вже зовсім інша тема. Автор цієї статті хотів лише звернути увагу читачів, що в політиці Західньої Німеччини можуть прийти різні прикрі несподіванки.

Іван Боднарук

У СОРОКРІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ІСХОДУ З РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Шкільний рік 1943-1944 зачинали ми в тяжкій атмосфері. Із Сходу посувалася червона навала чимраз дальше на захід. Щоднини приходили грізні вістки про невдачі і „пляновий" відступ німецької армії. На обличчях учителів і навіть молоді видно було пригноблення; багато з них почали думати про те, що робити далі. Почитали ми новий шкільний рік, пригноблені подіями, що відбулися на сході. Ніхто не вірив, що вдасться довести його до кінця. Рік 1944 почався новими невдачами німців.

До Стрия приїхали втікачі зі Сходу і прийшла вістка, що большевики вже захопили Житомир і йдуть на Тернопіль. Будинок нашої гімназії зайняв німецький військовий лазарет. Ми мусіли перенести навчання до будинку Торговельної Школи, щоб там у тісноті й несприятливих умовах продовжувати науку. В одному будинку примістилися аж чотири школи й тому треба було вчити на дві зміни. Про якусь нормальну науку не могло бути й мови. А по кількох тижнях треба було знову перенестися, тим разом до жидівської школи біля божниці. Але й тут не загріли ми довго місця. Викинуло нас військо й ми знову вернулися в „комірне" до Торговельної Школи.

А тим часом події котилися лявіною вперед. Неможливо було далі вчити й ми були приневолені в половині березня склясифікувати учнів і роздати їм свідоцтва. Місто було завалене німецьким і мадярським військом. День і ніч їхали авта й проходили недобитки блискучої колись армії. Поміж них непроглядними валками втікали на захід біженці з Кавказу, Криму, Росії і Наддніпрянщини. В нашому місті появилися перші біженці-галичани з Копичинець, Тернополя, Чорткова й Бучача. Нерідко можна було бачити узброєних козаків із сім'ями та косоокиx азійців, які також не бажали дістатися в кігті совєтів. Деякі з них уже цілий рік були в дорозі. Українці Стрия почали й собі думати про втечу. Але куди і як утікати? До Німеччини — говорили всі — не впустять, бо самим німцям горить уже земля під ногами; мадяри і словаки не приймуть, а їхати в Польщу нікому не всміхалося, бо всі знали, що там не буде нам пощади, бо бульбівці на Волині й УПА в Галичині давали полякам доброго чосу. „Чи ви привезли з собою глечик на кров і мішок на кістки?" — мали питати поляки тих українців, що, доведені до розпуки, поїхали до Польщі шукати азилю.

Не маючи іншого виходу, я рішив виїхати в Карпати до Головецька. Думаю собі, що може большевики туди не зайдуть, бо німці використають ту знамениту природну оборонну лінію. На це вказував факт, що німці й мадяри почали розбудовувати великі укріплення в Демні і в Сколім. І чомусь здавалося мені, що буде для мене краще, коли совєти захоплять нас у Головецьку. Моя дружина дістала у шкільному інспектораті документ, яким її перенесено тимчасово, як другу вчительську силу, до Головецька. Дружина нашого товариша Щ. постаралася про таке ж перенесення до присілка Пшанець коло Головецька. Що два-три дні їздили ми вдвох до Головецька й потрохи перевозили речі. Спочатку йшло нам це досить легко, бо їздила ще залізниця для цивільних, але дедалі ставало чимраз гірше, бо можна було їздити тільки військовими транспортами, до яких було дуже важко, а деколи й неможливо дістатися. Треба було іноді ночувати на станції і чекати цілу добу, щоб дістатися до Тухлі, чи назад, з Тухлі до Стрия. Треба було платити машиністам і давати цигарки, шукати протекції у знайомих залізничників. А зима лютувала: прийшли великі сніговії з холодними вітрами.

Вкінці переїхала моя дружина на постійне перебування до Головецька. Але що поїзд не затримався в Тухлі, лише в Славську, мусіла вона там кілька днів жити в нетопленій хаті, поки вдалося їй серед сніговії добитися до Тухлі, а звідти до Головецька. Важко було знайти підводу навіть за великі гроші, бо в Славську й Тухлі було повно мадярських вояків, які грабували селян, а передусім забирали коней і підводи.

Перевізши родину до Головецька, де нею дуже щиро зайнявся волосний війт, наш приятель, я вернувся до Стрия. Фронт більш-менш знову устабілізувався, отже, я рішив залишитися в Стрию, доки це лише буде можливе. Треба було пильнувати хату, на яку напосілися совєтські „актьори", що приїхали із Сходу й тішилися опікою осткоманданта. Щотижня, обладований багажами, їздив я до Головецька й поволі возив туди речі. Посидівши день у горах, я вертався додому. А оптимісти пророкували для совєтських військ другі Горлиці, покликувалися на пророцтва наших стигматиків, Насті Волошин, Пилипця та інших. А вони запевнювали людей, що большевики Львова не займуть.

Таких, що скрилися в Карпатах, було, крім нас, досить багато. Здебільшого виїздили вони до Славська, Опірця, Волосянки, або лише до Сколього. Український Допомоговий Комітет створив у Славську для тих людей матеріяльну базу: вивіз туди чимало муки, цукру й картоплі та доручив пароxові Славська розділювати поміж біженців. У тих місцевостях зібралося особливо чимало молоді, тому поляки почали незабаром німцям нашіптувати, що, мовляв, у Славську сидить штаб УПА, а д-р Чолій возить йому харчі. Ґестапо його арештувало й сестрі його ледве вдалося вирвати його з дрогобицької тюрми.

ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Д-р Ростислав Сочинський

Недуги органів травлення

V

Перед тим заки ми знов описуватимемо своєрідні недуги інших органів травлення, а саме: тонкої та грубої кишки, підшлункової залози й печінки, ми коротко затримаємось на відносно частих недомаганнях процесів травлення, які спричиняють не так фізичну загрозу, як радше духову турботу старших віком людей.

Затвердіння

Хочемо звернути окрему увагу на ознаки, які викликають тривогу у пацієнта та завдають не раз тяжкі лікувальні проблеми його лікареві. Ці симптоми, взяті разом, звуться затвердінням, при чому пацієнт нарікає, що його кишкові виділини відбуваються досить тяжко та багато рідше, як він собі це бажає і що ці відходи є дуже тверді.

Затвердіння, зване також обструкцією, можна поділити на дві підставові групи: 1. спазматичну і 2. атонічну. Перша група характеристична малими, твердими, не раз болючими випорожненнями та неприємним відчуванням у долішній частині живота. При атонічнім, або послабленому затвердінні — кишковий відхід здебільшого м'який і видалення відбуваються досить рідко.

У порівнянні з людьми молодого та середнього віку затвердіння турбує старших громадян далеко частіше. Воно часами тривожить їх до такої міри, що вони не звертають уваги на симптоми інших, багато поважніших і грізніших недуг.

Затвердіння спричиняють різні фактори, а саме: втрата пружности стін харчового проводу, зменшена перистальтика, безсилля черевної мускулятури, а зокрема недостатнє споживання рідин, хибно присвоєні харчувальні звички, що включають невідповідну якість харчів, нехтування щоденної гігієни, погане узублення і втягнення у надуживання проносних засобів.

Затверджуючі ліки такі, як кодеїна, чи інші наркотики, протикислотні сполуки, які містять в собі алюміній або кальцій, а також заспокійливі медикаменти і такі, що вживаються для лікування недуги Перкінсона, можуть також викликати подібні наслідки.

Один із засобів мірення ступеня затвердіння, — це визначення часу переходу їжі через харчовий провід. Свого часу вживалось деякі методи для цього поміру, які включали ковтання різних барвників, зернят пшона (проса), скляних кульочок,тощо. У найновіших часах застосовується непроникливі для рентґенівського проміння Клейна, рух яких чи пересування через харчовий канал контролюється періодичними тентґенівськими знімками живота або щоденними таки-ми ж пересвітленнями виданого калу в окремих пластичних посудинах.

Виявляється, що в молодших людей перехід поступово стравленої їжі разом з експериментальними шротинками від стравоходу до відходової кишки триває здебільшого 48 годин, у старших же — не раз шість до семи днів, а у тих, які приковані без руху до ліжка, чи крісла — іноді кільканадцять днів. Це доказує також, що фізична активність має великий вплив на процес травлення та нормальне випорожнення.

Успішне лікування затвердіння у людей літнього віку вимагає узгідненої боротьби з тими спричинниками, які його викликають. Таке лікування треба започаткувати дуже обережно і стримано. Нормальну кишкову діяльність можна привернути постійним, напеглегливим, фізіологічним лікуванням у формі споживання великих кількостей варених овочів і городини (ярини), регулярного вжитку різних родів каші із непитльованого зерна з висівками, багато рідин і усталення регулярного часу на випорожнення.

Найкраще уникати вжитку подражнюючих проносних засобів. Їх можна заступити „збудженням злолини" себто вживання гліцеринових свічечок (чопиків) або т.зв. затримуючої клізми (клістера) з оливи, фізіологічного розтвору солі, або звичайної води.

Іноді заклопотаність старших віком людей функцією кишок зафіксована так твердо і глибоко, що вона не піддається ніяким терапевтичним зусиллям. Одначе обережний, але настійливий і впертий підхід може все таки принести успіх.

Розвільнення

Це недомагання, яке полягає на дуже частих і рідких, не раз водяних випорожненнях, трапляється у старшому віці досить рідко. На одно з його родів, на т.зв. „туристичне" розвільнення може занедужати особа, яка відвідує країни з підтропічним підсонням. Воно спричинене бактерійною інфекцією. Це розвільнення звичайно не триває довго і його найкраще лікувати бізмутовими препаратами (напр.: Пепто-бізмут) і антибіотиком тетрацикліною. У цьому випадку, згідно з найновішими дослідами, не вказане вживати сильних протибігункових препаратів таких, як опіюм, льомотіль, чи імодіюм, з причини теоретичного міркування, що при усуненні, чи злагідненні симптомів, виставляється харчовий провід на поталу інфекційної діючої сили, себто бактерій та ендотоксини.

Розвільнення може викликати вживання деяких антибіотиків і також захворіння тонкої та грубої кишки включно із злоякісним новотворами. Про це напишемо іншим разом.

Б. Скорупська

НЕСКОРЕНА

(Спогади з дитинства про царство сатани)

Невмируща є українська жінка-мати, як і нація з якої вона вийшла. На протязі нашої історії було багато славних жінок, імена яких назавжди лишилися для наслідування новим поколінням. Свята княгиня Ольга була перша, яка охристилася і посіяла зерно Христової віри в Україні. Була в нас і славна Анна-Ярославна — королева Франції, були великі письменниці, поетеси, мисткині, артистки світової слави, вояки і останньо дисидентки. Їхні імена ввійшли в історію. Незлічена ж кількість українських жінок-героїнь відійшли з цього світу непомічені, але зерно, яке вони посіяли у своїх родинах чи близьких, з кожним поколінням проростає все сильнішими паростками. Саме одній з тих непомічених присвячую цих кілька рядків.

Кохання не знає межі, хоч Україна була в огні революції і ніхто не міг плянувати свого завтра, Михайлина і Микола побралися. Пережили революцію і на батьківській землі почали звивати власне гніздо. Бог післав їм четверо дітей і ця родина нічим не відрізнялася від усіх інших у селі: працювали, були побожні, із сусідами жили в згоді. Недовго судилося цій родині пожити спокійним родинним життям. У 1928 році почалася колективізація. Безнастанно приїздили специ по колективізації: вони скликали мітинги та пропаґували щасливе майбутнє у колективних господарствах. Закликали усуспільнити поле, коні та ремамент. Селяни похнюплено вислуховували цю пропаґанду, але не вірили і в колгосп не поспішали. Тоді змінили методу: треба силою заставити селян вступати до колгоспів. Тиск від влади посилювався. Вночі селян викликали до сільради і приїжджий з району Шльома „переконував" їх до ранку. Мучили і Михайлину з чоловіком.

Першим вступали до колгоспів наймити, які не мали чого втрачати, та найзаможніші, які ще тоді сподівалися, що тільки так можна врятувати життя родині і собі. Але в них у найбрутальніший спосіб все забрали, жінок і дітей голих та босих викинули на вулицю, а чоловіків арештували. Середняки ще трималися свого. До середняків належала і Михайлина з чоловіком. Вона рішуче відмовилася вступати до колгоспу, щобільше, не пускала дітей до школи, де зневажали Бога. Саме в той час уряд розпочав кампанію для ліквідації неписьменности. Всіх неписьменних змушували вечорами йти до школи, де вчителі, як додаткове навантаження, мусіли навчити їх читати та писати. Сама напівграмотна, Михайлина систематично вчила своїх дітей читати, письма та Закону Божого. Крім Біблії, книжок у неї не було. Аґітація та погрози Шльоми її не доймали. Тоді він дав наказ голові сільради призначити йому двох людей на наступний день і забрати в неї останню корову. Голова сільради негайно призначив для Шльоми двох людей, а третього, довіреного, післав повідомити Михайлину про хмари, що нависли над її головою, і радив ще цієї ночі сховати корову в лісі. Врешті вона мусіла її зарізати. Від неї відібрали поле, город — лишилася лише вузенька стежка з вулиці до хати. Тиск посилювався. Її переконували, просили, грозили і тоді знову до голови сільради: „Ми її зламаємо. Завтра заберемо останні кролики".

Голова готовий до наказу і знову посилає до неї гінця і радить випустити надвір усіх кролів, бо завтра прийдуть їх забрати. Не обійшлося без гумору, бо кролики розбігалися і зловити їх було неможливо.

Тим часом наступив страшний 1932-33 рік. Родина рятувалася від смерти, як могла: збирали жолуддя, кору з дерев та стару примерзлу наріллі картоплю. Все це сушили, мололи на жорнах чи товкли в ступі і пекли „хліб". Цього не вистачало і чоловік вмер з голоду. Ті, що не вимерли до врожаю 1933 року тепер „зрозуміли" Шльому і все село, за вийнятком Михайлини, пішло „добровільно" до колгоспу який, як на глум, назвали „Шлях до соціялізму".

Михайлина не заломилася: вона йде до людей на поденні роботи, а всі діти її пішли пасти сільську череду. Кожен господар по черзі годував пастуха, а на зиму давав якусь там мірку зерна, картоплі чи городини і впроголодь вона дочекалася нового „визволителя" зі свастикою у 1941 році. Дістала назад свою садибу і була, нарешті, рівна з усіма. Та не надовго.

Німці почали забирати молодь до Німеччини на рабську працю. Кожноразово вимагали певну кількість людей на село. Дехто з призначених на вивіз втікав із села, а більшість корилася долі. Прийшла черга і на дочку Михайлини. Не вагаючися, вона заявила, що родина не розлучиться і якщо вже така воля Божа, то всі вони — мати і четверо дітей — ідуть разом.

Десь вона роздобула білої матерії, з якої пошила трьом дочкам сукні та вельони, зодягла і сина. Всі п'ятеро, святочно одягнені, вони йшли через ціле село, несучи ікони, і співали псальми. З кожної хати виходили люди і, довідавшися в чому річ, вони вливалися в цю трагічну, хоч дивну процесію. Спів щораз ставав сильніший, могутніший. Здавалося, що Бог відкрив свої небесні двері, слухав співу вірних і соняшним промінням благословляв Михайлину з дітьми. Вона ж не зрадила Його заповітів і в тяжкі хвилини випробувань не відріклася від Нього. Михайлина прощалася із своєю батьківщиною, місцем страждання під одним окупантом, щоб на чужині працювати і страждати від другого.

Її принциповість принесла для неї і її дітей багато терпінь.

Усі в селі її шанували, а діти вважали за святу. Від старших ми чули, що саме тепер, згідно Святого Письма, є царство сатани і як воно скінчиться, то буде кінець світу. Спасенні будуть лише праведні. Отже, задля спасіння ми, діти, таємно вивчали молитви і, як Михайлина, щиро молилися за спасіння своїх невинних душ.

ПОКАЗУЄТЬСЯ, ЩО ВОГОНЬ, який примусив понад дві сотні людей в Плейнфілді Н. Дж. піти із їхніх помешкань, запалили два хлопці віком 12 і 14 років, які пішли "поза школу" і забавлялися в цей спосіб, що підпалили товарний склад. Вогонь викликав такий дим і занечищення повітря, що в Плейнфілді мусіли замкнути школи і евакуювати усі довколишні доми.

ЛІКАРІ В ЗСА прослідкують цікавий випадок захворіння чотирьох осіб на однакового типу рака лимфатичних залозів, після того, як вони мали контакт з хворою на цю недугу жінкою із Південної Африки. Якщо це справді було зараження — воно відкриває нові дороги для дослідів рака, як вірусової недуги, якою можна у певних випадках заразитися.

ЮНІЯ ПРОВІДНИКІВ літаків американської летунської лінії Пен Амерікен рішила повернутися до праці хоча інші робітники ще далі страйкують. Наразі летунська лінія Пен Амерікен працює лише на 52 відсотки своїх спроможностей.

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗРІСТ ЗСА в біжучому році є менший, як раніше, бо виносить у перших трьох місяцях лише 2,1 відсотка. Аналітики фінансового розвитку країни пояснюють це тим, що є дуже сильна конкуренція міжнародних торговельних підприємств.

Св. п. Я. Удич

Св.п. Ярослав Удич з дружиною Лілею.

Пластовий Курінь „Хмельниченки" ділиться сумною вісткою з приятелями і знайомими та усіми Хмелями у розсіянні, що 1-го березня 1985 року у Ню Йорку несподівано відійшов на вічну ватру наш член бл.п. мгр Пл.сен. Ярослав Удич, проживши 38 літ.

Панахида була відправлена 4-го березня у похоронному заведенні Петра Яреми. Похорон відбувся 5-го березня з того ж заведення до української католицької церкви св. Юра, а опісля на цвинтар св. Андрія у Бавнд Бруку, Н.Дж. Похоронні відправи довершив парох церкви св. Юра о. Партикій Пащак, ЧСВВ.

Бл.п. Ярослав залишив у тяжкому горю маму Віру, дружину Ліляну, тещу Марію Григорчук та шваґерки Ірину Шумило і Христину Адамс.

Бл.п. Ярослав похований коло свого батька бл.п. Николи Удича.

На поминках була збірка студентів духовної семінарії на пластові видання і на допомоговий фонд для сиріт по Хмельниченках.

Прощав покійного Ярослава від куреня „Хмельниченків" батько Хмель-Михайло Звонок з Монтреалю коротким віршом, який він написав. Потім довголітній товариш Зенон Ушак згадував своє 30-літнє приятелювання з Ярославом, спільні роки, проведені в школі св. Юра, спільну працю у пласті та таборування на „Бобрівці".

Ярослав вписався до куреня „Хмельниченків", маючи 18 літ. Він брав участь і провадив водно-мандрівні табори в ЗСА та в Канаді і був активним членом куреня до кінця свого життя.

Бл.п. Ярослав здобув маґістерку із хемії у Гантер коледжі і на підставі знання цього предмету з жінкою заснував косметичну фабрику „Весна" в Ню Йорку вісім років тому.

Курінь „Хмельниченки"

ЗВЕРНЕННЯ

Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків до українців діяспори

В 1979 році в Ізраїлі з ініціятиви колишніх в'язнів совєтських таборів створено організацію, метою якої є сприяти нормалізації взаємин між двома народами — єврейським і українським. Її теперішня назва є Товариство Єврейсько-Українських Зв'язків.

Головним завданням товариства є усунути все те, що заважало нормалізації: ненависть, упередження і взаємне недовір'я — наслідки тривалої історії спільного проживання євреїв і українців на території України і поза її межами. Організатори вважають товариство передусім не політичною, а гуманітарною організацією. Необхідною передумовою контактів між нашими народами має бути відповідна психологічна атмосфера.

У своїй діяльності товариство зустріло численні труднощі. Крім природних „хворіб росту", властивих кожній новій справі, ми наразилися на приховану протидію і на байдужість низки українських організацій та їх керівників.

Дехто очікував, що вже перші контакти окремих представників двох народів приведуть ледве чи не до встановлення дипломатичних взаємин між державою Ізраїль і українською діяспорою — такі люди вже розчарувались, бо цього не сталось. Потрібна вперта, настирлива праця в національних середовищах обох народів, що підготувати моральний ґрунт для співпраці.

Наше товариство не є державною організацією. Наш рух, спрямований до нормалізації єврейсько-українських взаємин, це наша особиста ініціятива.

Ми звертаємось до вас і через вас до всього українського народу із закликом створити аналогічний рух для досягнення взаєморозуміння з євреями. Ми переконані, що це жива і потрібна справа, яка відповідає інтересам і сподіванням обох народів. Ми хочемо створити численну і дійову організацію для проведення широкої роз'яснювальної роботи і розширення контактів в різних галузях діяльности наших народів.

Ми висловлюємо вдячність 150 українцям, які відгукнулися на заклик стати членами згаданого товариства. Ми вдячні тим, покищо нечисленним, організаціям та їхнім керівникам, які дають моральну і матеріяльну допомогу товариству. Ми переконані, що без вашої участи заклики товариства залишаться голосом волаючого в пустелі.

Наша позиція є досить ґрунтовно подана в перших шістьох числах бюлетеня „Діялоги". Ми очікуємо ваших відгуків на це звернення, ваших порад і пропозицій. Вони визначають наші наступні рішення і дії.

Разом з цим зверненням надсилаємо анкету. Просимо відповісти на наші запитання. Ваші відповіді допоможуть нам врахувати в нашій наступній діяльності ваші побажання і пропозиції.

Управа Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків.

АНКЕТА

1. Чи знали Ви про існування нашого товариства?
2. Де і коли Ви вперше почули про нього?
3. Ваша оцінка діяльности товариства (позитивна, неґативна, не знаю).
4. Чи хотіли б Ви брати участь в діяльності товариства (так, ні).
5. Ваші побажання до товариства.
6. Прізвище, ім'я, адреса, телефон.

Анкету слід післати на адресу: Association for Jewish-Ukrainian Contacts, Ramot 3/28, Jerusalem 97725, Israel.

У ВАШІНҐТОНІ ДЕРЖАВНИЙ департамент повідомив, що державний секретар Джордж Шулц відвідає в травні ц.р. Ізраїль та візьме участь в шануванні пам'яти жертв нацистського терору. Шулц буде супроводжати президента Рональда Регена до Бонну до участи в економічній конференції організованій індустріяльними країнами Заходу. Президент Реґен відмовився взяти участь у відзначенні 40-літньої річниці закінчення Другої світової війни в Европі. Шулц має також відвідати Відень, де зустрінеться з міністром закордонних справ СССР Андреєм Громиком для підготови вершинної конференції між президентом Реґеном і новим совєтським лідером Михайлом Горбачовим.

ПОІНФОРМОВАНІ ОСОБИ у Вашінґтоні кажуть, що існують добрі вигляди на зустріч президента Рональда Регена з новим совєтським лідером Михайлом Горбачовим може навіть ще цього літа, або осінню. Зустріч, згідно з опінією Президента ЗСА, повинна відбутися у З'єднаних Стейтах Америки, бо всі раніші зустрічі на вершинах відбувались поза американською територією. Про американсько-совєтські відносини й евентуальну зустріч з генеральним секретарем ЦК КПСС говорив Р. Реґен під час своєї пресової конференції минулого тижня.

ПОЛІЦІЯ І ДОПОМІЖНІ військові частини у Південній Африці відкрили вогонь по чорних демонстрантах і вбили 17 осіб, а кількадесять поранили. Речники демонстрантів кажуть, що жертви в людях були більші, але поліція приховує інформації і тому не всі дістаються в руки кореспондентів.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Ню Йорку
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

Традиційне Патріярхальне Свячене

відбудеться **в неділю, 28-го квітня 1985 року, о год. 1:30 по пол.**
в Домі Визвольного Фронту (заля Українського Мистецького Клюбу) в Ню Йорку при 136 Друга Авеню

УПРАВА

ПОВІДОМЛЕННЯ й ПОДЯКА

ДИРЕКЦІЯ СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛИПИНСЬКОГО

подає до загального відома і висловлює подяку всім Меценатам, Членам-Фундаторам і Добродіям-Прихильникам, які в 1984 р. склали свої дари на цілі Інституту (в американських долярах):

	В 1984 р.	Склали раніше
1. Й. і А. Біловуси, Ст. Петерсбурґ, меценати, річна дивіденда від 50-тисячної Фундації на видання Спогадів Гетьмана Скоропадського: $5.000+250	5.250	15.500
2. Річна дивіденда від 60-тисячної Фундації бл.п. Марії і Олександра Семененків, меценатів Інституту	4.560	60.000
3. В. і Л. Кострубяки, Філяд. фундатори видання І. тому листів В. Липинського до його кореспондентів — $3.000 (перша рата)+250	3.250	4.900
4. І. і В. Медухи, Філяд. фундатори — $1.000+100	1.100	2.500
5. Е. Зиблікевич, Філяд. Меценат — $250+500+250	1.000	9.700
6. Ст. Душенко, Боффало, меценат — $250+360+50	660	19.572
7. В. Лотоцький, Філяд. фундатор — $250+250+50	550	5.960
8. Т. Купицький, Ст. Петерсбурґ —	500	
9. П. Балей, Санленд, Каліф. фундатор — $460	460	1.000
10. Р. Залуцький, Чікаґо, фундатор — $350+50	400	1.025
11. Л. Бей, Трой, Міч., фундатор — $250+100	350	320
12. Кред. Кооп. „Самопоміч", Філяд., фундатор — $240+50	290	1.500
13. Б. і Н. Ковалі, Гатсдейл, Н. Й., фундатор — $150+90+10	250	3.950
14. І. і О. Коровицькі, Сомерсет, Н. Дж. фундатор — $200+50	250	1.320
15. о. митрат В. Базилевський, Бейсайд, Н. Й. Фундатор — $100+100	200	500
16. К. Кондра, Філяд. — $100+100	200	600
17. А. Бук, Гантер, Н. Й., дар	200	
18. І. Білинський, Філяд., дар — $80+30+40	150	
19. Р. і Л. Процики, Вестфілд, Н. Дж., фундатор	100	1.000
20. Д. Кузик, Трентон, **у світлу пам'ять бл.п. Дмитра**	100	525
21. О. Баран, Ню Йорк, фундатор — $50+50	100	540
22. І. і К. Сливки, Воррен, Міч., коляда 1984/85	100	
23. У світлу пам'ять фундатора і редактора видань Інституту **бл.п. Івана Лисяка-Рудницького,** склали на дослідницьку і видавничу роботу Інституту **по $250**: Й. і А. Біловуси, Ст. Душенко, Л. Бей, В. Лотоцький, В. Кострубяк і Е. Зиблікевич, сен., **по $100**: І. і В. Медухи, Р. і Л. Процики і о. В. Базилевський, **по $50**: (в дужках дати складені раніше): І. і О. Коровицькі, В. Рудко (145), Р. Залуцький, Я. і Х. Пеленські (1000), І. Мула (2.250), Д. і Р. Богачевські (300), М. і Р. Хомяки (1000), М. і Л. Онуферки (1.250), І. Татарин (1.635), А. Деркач (295), Б. Цимбалістий (195), Н. Небоженко (75), Е. Зиблікевич, мол. (1.550) і Кредит. Кооп. „Самопоміч", Філяд. Разом	550	
по $25 Д. Кузик, Т. Цісик, С. і М. Мартюки (595) і В. Кліш (85)	100	
по $20: І. і Л. Кушнірі (395), Н. Туркевич і О. Никифоряк	60	
по $15: О. Татомир (10), по $10: І. Петик (150)	25	
24. У світлу пам'ять **бл.п. Івана Шостака,** Ст. Душенко	50	
25. Коляда 1984/85: по $35: В. Пакуляк (125), по $32: Дж. і Єл. Біловуси (2.100), по $25. В. Шиприкевич (300), В. і Р. Гординські (375), Д. Кострубяк (375), Б. Филипчак (335), Ст. Ґеремеш, по $20: М. Жмуркевич (20), Ф. Капуста (3.090), **по $15** Е. Филипович (150), по **$10**: А. Гумецька, Л. Мурована-Тимошенко, В. Заремба, Б. Головід, **по $5** Мишкович (20) разом	292	
26. Інші датки: Ф. Кульчицька $25, Укр. Народ. Дім, Боффало $10	35	
У підсумках за 1984 рік	21.132	151.2[illegible]4

Надходження грошових дарів у 1984 році замикаємо сумою 21.132.

В цю суму не включені відсотки від звичайних наших банкових ощадностей, ані прибутки з продажу наших видань та інших надходжень адміністративного порядку.

Повідомляємо, що в цьому році появляється перший том надзвичайно повчаючих листів В. Липинського до його кореспондентів, історична монографія В. Липинського п.з. „Україна на переломі" та можливо Спогади гетьмана Павла Скоропадського, які будуть авторитетним свідченням про його внутрішню і зовнішню політику, про його справжні задуми та про всі труднощі в ході практичного, щоденного процесу творення Української Держави.

Обидва видання, як зрештою і всі наші видання, матимуть науковий апарат.

Просимо справити нашу мимовільну помилку: в попередньому нашому повідомленні й подяці було сказано, що наш Інститут отримав від пані Галини Стадник, Торонто, дар в сумі 14.000 кан. долярів. Текст цього проголошення має звучати так: пані Галина Стадник переслала з уповноваження свого чоловіка Григорія, голови Канадського Союзу Гетьманців Державників, 14 тисяч долярів на видання Спогадів гетьмана Павла Скоропадського.

Дякуючи всім Вельмишановним меценатам, членам-фундаторам і допоміжним членам за доцьогочасну матеріяльну й моральну підтримку, просимо ласкаво пам'ятати і на майбутнє про наш Інститут, його дім, його цінні архіви, його дослідницьку й видавничу діяльність та продукцію нашим Інститутом поважної політичної літератури непромининальної вартости.

Наша адреса:

W. K. Lypynsky, East European Research Institute, Inc.
469 Flamingo Street ■ Philadelphia, Pa. 19128 ■ Tel.: (215) 482-7111

ДИРЕКЦІЯ СХІДНЬО—ЕВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛИПИНСЬКОГО

Філядельфія в березні 1985 р.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДА І ПРАДІДА

бл. п. інж.

Омеляна Богачевського

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ

в суботу, 6-го квітня 1985 р., в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па., о год. 9-ій ранку;
в неділю (Великдень), 7-го квітня 1985 р. в церкві Благовіщення в Мелровс Парку у Філядельфії, Па., о год. 9-ій ранку;
у вівторок, 2-го квітня 1985 р. в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, о год. 8-ій ранку.

Просимо Рідних, Приятелів і Знайомих про молитви та участь у Святих Літургіях.

Дружина — ОЛЬГА
Син — ЮРІЙ з родиною
Донька — ОКСАНА з родиною

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів, Знайомих та Українську Громаду, що в п'ятницю, 22-го березня 1985 року, відійшов від нас у Вічність на 84-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, наш Найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.

СТЕПАН ДУМСЬКИЙ

народжений в селі Мозолівці, пов. Підгайці, Зах. Україна, в 1901 році.

ПАРАСТАС в понеділок, дня 25-го березня 1985 р., о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Василя Когута, 14 вул., Байон, Н. Дж.

ПОХОРОН у вівторок, 26-го березня 1985 р., з того ж заведення до церкви Успення Пресвятої Богородиці при 25-ій вул в Байоні, Н. Дж., ранком, а відтак на цвинтар "Holy Cross" в Норт Арлінґтон, Н. Дж.

Горем прибиті:

дочка — ЕМІЛІЯ ДВОРСЬКА з мужем МИКОЛОЮ
внуки:
БОГДАННА
МАРУСЯ
ІРУСЯ
БОГДАН
МИКОЛА
правнуки:
MARISA
CHRISTOPHER
SEAN
Ближча і дальша Родина в Америці і в Україні

ПОДЯКА

Висловлюємо щиру подяку усім Жертводавцям, які зложили пожертви для відзначення

св. п.

Евфрозини з Дориків Винар

б. директорки школи ім. Бориса Грінченка у Львові і великої ентузіястки УІТ і „Українського Історика", яка відійшла у Вічність 18-го лютого 1985 року.

Мґр. Ростислав і Лідія Кузьмичі — $250; Пані Марія Кротюк — $100; Мґр М. і Я. Піхурки — $50; Інж. Осип Врублівський — $50; Д-р Олександра Мельник — $35; Д-р Ярослав і Ляриса Музички — $25; по $20 зложили: пані Олена Дубова, пані Орися Савчак, п. Теодор Врублівський, мґр Маріян Ґавур, панство Ігор і Віра Міхняки, пані Ш.; $15 — п. Мушка Завільська; по $10: п-во Марта і Богдан Ковчі, д-р І. і М. Гурки і д-р В. і П. Боднарі, п. Емілія Завільська.

Пожертви зложено на Видавничий Фонд УІТ і „Українського Історика".

Щиро дякуємо.

УПРАВА
УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО Т-ва

Помолімось за наших друзів

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. протопресв. Іван Ткачук відслужить Заупокійну Святу Літургію, в неділю, 31-го березня 1985 р., о год. 10-ій ранку, в УПЦеркві Всіх Святих, в Ню Йорку,
за Блаженної Пам'яті:

Д-ра НИКОЛУ АНДРУСЯКА
ОЛЬГУ БАРАННИК
РОЗАЛІЮ КОЛОДІЙ
КАТЕРИНУ КОТОВИЧ
Д-ра ІГНАТІЯ МЕТІЛЬ
ГАЛИНУ ОПИР
СЕМЕНА ПАПРОЦЬКОГО
ЮХИМА І ТЕТЯНУ ПРИЙМАК
ВОЛОДИМИРА ЧАПЛИНСЬКОГО

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п. мґр. прав

ВАСИЛЯ ДІДОШАКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у четвер, 4-го квітня 1985 р., о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві Благовіщення Святої Марії, Fresh Meadows, N.Y.;
у четвер, 4-го квітня 1985 р. в українській католицькій церкві св. Йосафата, Rochester, N.Y.

Про молитви за спокій душі Покійного просить —

РОДИНА

ПОДЯКА

Волею Всемогучого Бога, несподівано, відійшов у Вічність 24-го лютого 1985 р. наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ.

Усім, хто в час нашого великого горя і болю в день смерти і похоронних відправ виявили багато серця і співчуття висловлюємо нашу сердечну подяку.

Щиро дякуємо пароховї церкви Благовіщення Святої Марії монсеньйорові Манастирському за похоронні відправи. Дякуємо Дорогій Родині, Приятелям і Знайомим за участь у Панахидах і похороні.

Щиро дякуємо Родині і Приятелям за гарні квіти і вінки.

Щиро дякуємо за всі телефонічні, листовні і усні співчуття в час нашого горя. Невимовно вдячні молодому Ларкові Чолганові за зворушливе прощальне слово.

У пам'ять Покійного зложили на УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД:

Зеновія, Орест Кунцьо, Н. Й.	$500.00
Татяна Дідошак, Н. Й.	$250.00
Марія Жовнірович, Н. Й.	$100.00
Лариса і д-р Чолган, Н. Й.	$100.00
Зоня і Микола Кунцьо, Н. Й.	$ 50.00
Олег і Дарія Чайковські, Каліф.	$100.00
Люба і Роман Домбчевські, Рочестер, Н. Й.	$ 50.00
Софія і Михайло Єйни, Рочестер, Н. Й.	$ 50.00
Д-р Марія Кознарська, Н. Дж.	$ 50.00

Всім Жертводавцям наша сердечна подяка. Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Хай Всевишній Господь нагородить Вас щедрими ласками.

Горем прибиті:

дружина — ТАНЯ
дочка — ЗЕНОВІЯ КУНЦЬО з мужем ОРЕСТОМ
внуки — ДАНИЛКО і ТАЇСА

„Союзівка на вакаціях"!

З ОГЛЯДУ НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ"

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 1-го березня до 1-го квітня 1985 р.

Баффало і околиця!

В неділю, 31 березня 1985 р., о год. 2:30 по пол. в Українсько-Американському Горожанському Центрі, 205 Мілітари Ровд, **Баффало, Н. Й.**

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду, УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1985 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Конотопський, *голова*
Осип Гаврилюк, *секретар* **Петро Гаравус,** *касир*

Пассейк, Клифтон, Патерсон, Ратерфорд і околиця!

В суботу, 30 березня 1985 р., о год. 5-ій по пол. в приміщенні Української Централі в Пассейку при 240 Говп Авеню

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу

до участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

42, 64, 134, 182 і 394

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1985 рік
9. Доповідь головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У Зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

о. прот. Мирон Пахолок, *почесний голова* — **Петро Головачук**, *почесний член Управи*
Іван Хомко, *голова* — **Василь Марущак**, *секретар*
Іван Блиха, *касир*

Наяґарський Окружний Комітет УНС

повідомляє, що

в суботу, 30 березня 1985 р., о год. 2:30 по пол. в залі св. Княгині Ольги при Currie and Dieppe вул., СТ. КАТЕРИНС, Онт., Канада

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Наяґарської Округи

в яких повинні взяти участь: голови, секретарі, касири й інші урядовці та конвенційні делеґати наступних Відділів:

Бімсвілл ч. 403; Торольд ч. 412; Ст. Катеринс чч. 427, 454; Наяґара он де Лейк ч. 468; Велланд ч. 461; Ґримбзбі ч. 451; Гамильтон чч. 416, 458 і 462

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання протоколу минулорічних Зборів і прийняття його
4. Звіт членів Окружної Управи і Відділових секретарів
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії Управі
6. Вибір Окружної Управи на 1985 рік
7. Доповідь членів Екзекутиви УНС
8. Обговорення пляну праці в біжучому році
9. Внески й запити та закриття Зборів

В нарадах візьмуть участь

Сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Уляна Дячук, головний касир УНС

Вельмишановних Урядовців Відділів та Делеґатів просимо відложити в цей день всі інші зайняття і прибути точно на Збори. Ріст і розбудова Українського Народного Союзу вимагає нашої зустрічі і спільної праці.

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

о. Михайло Блаженко, *почесний голова* — **д-р Богдан Долішний**, *голова*
Єфим Омельченко, *секретар* — **Михайло Боровський**, *касир*

Свято Державности і Соборности у Лондоні

Під час відзначення Січневих роковин стоять (зліва): Парох УКЦ О. Слободян, д-р Є. Рослицький, інж. М. Барабаш, гість-доповідач; Олег Рослицький читає уривки IV-го Універсалу, Г. Савюк, о. парох УАПЦ М. Савюк, голова Укр. Центру, М. Залізняк і О. Мариняк.

Лондонська громада гідно відзначила цьогорічні роковини самостійности і соборности української держави. Заходом місцевого КУК на ратуші міста від 22-го січня до кінця тижня повівав український національний прапор. Того ж дня під спів „Ще не вмерла Україна" голова українського центру М. Савчук підняв на машт будинку наш прапор, а голова КУК провов'ляв до зібраних членів обидвох управ і складових організацій, зазначивши важливість для нашого народу актів 22-го січня 1918 і 1919 та їхню символічність у боротьбі за самостійну державу.

У суботу, 26-го січня, ці знаменні дати новішої історії відзначено святочним бенкетом і балем. Вхід почесних гостей на залю очолили члени ОДУМ і СУМ із прапорами України і Канади. Відкриваючи свято голова лондонського КУК, д-р Є. Рослицький насвітлив коротко „справедливу боротьбу українського народу за право бути господарем своєї землі" та „тяглість змагань за ідеали Б. Хмельницького, І. Мазепи, Т. Шевченка, С. Петлюри, С. Бандери... Гельсінкської Групи... одержимих синів і дочок нашого народу... як Ю. Шухевич чи Л. Лук'яненко, які караються але не каються по совєтських концтаборах і психушках за принципи 22-го січня..." Після цього голова КУК та генеральний секретар СКВУ, інж. М. Барабаш засвітили символічні свічки волі, а учень Курсів Українознавства при школі КУК у Лондоні, О. Рослицький із відчуттям врочисто відчитав уривки IV-го Універсалу українською і англійською мовами. Присутні під похилені прапори, вставши з місць короткою мовчанкою вшанували „всіх тих, які життя своє віддали за волю України".

Молитву перед вечерею сказав парох української православної церкви о. М. Бова. В кінці вечері М. Дутчак, представник Фундації Т. Шевченка, представив гостей за почесним столом: М. Фуревич, господар, М. Хома, заст. голови, о. парох О. Слободян, інж. М. Барабаш, гість-доповідач д-р Є. Рослицький, голова відділу КУК, Г. Савюк, другий містоголова, о. парох М. Бова, М. Савчук, голова центру, М. Залізняк, культурно-освітній референт, О. Мариняк, секретарка, та С. Сорока, вільний член, (О. Кошарна, касир, відсутня). Після цього він представив голів чи представників 15-ти складових організацій відділу КУК.

Гостя-доповідача представив М. Залізняк, звертаючи увагу на довголітню громадську працю інж. Барабаша. Доповідач реалістично насвітлив складне історичне тло і події визвольних змагань того часу.

Доповідач яскраво з'ясував великі національні і моральні завдання, які стоять перед українцями у вільному світі, а головне — єдність діяспори у боротьбі за українську державність. „Ми змагаємо, - закінчив він, - до того, щоб українську духовність об'єднати спільним почуванням за козацько-запорізькою військовою традицією... в дусі українських національних ідей соборности України, проголошених 22-го січня...". Голова відділу подякував доповідачеві за змістовну, конструктивну і соборницьку доповідь, а відтак попросив о. пароха О. Слободяна закінчити офіційну частину молитвою.

У мистецькій частині виступила танцювальна група СУМ „Золота Пшениця" під проводом Р. Молодині, яка дуже успішно виконала „Полтавку", „Калину" і „Запорожця". Опісля гості розважалися до пізньої ночі під милі звуки оркестри „Діяманти".

Е.Б.Г.Р.

Свято Т. Шевченка в Клівленді силами молоді

До цього часу так вже було заведено, що річниця відзначення дня народження і смерти генія українського народу Тараса Шевченка на поселеннях звичайно була справою та влаштовувалася за ініціятивою старшого покоління, тобто, переважно людей, які були народжені ще в „старому краю".

Не знаю, як деінде, але на цей раз в Клівленді та околиці „День Шевченка" цілком і повністю був виконаний силами нашого молодого і навіть дуже молоденького покоління. Заходом Українських Злучених Організацій цього міста в неділю, 10-го березня, у великій залі Свято-Покровського Осередку на Пармі відбувся величавий Шевченківський концерт — „Молодь у поклоні". Всі виконавці цього успішного концерту, починаючи від молодого д-ра Ігоря Махлая, хористів шкіл при соборі св. Володимира та учнів школи св. Йосафата — це молоді люди, які хоч вже були тут народжені, але дуже добре впоралися із своїми обов'язками. І це дуже відрадне явище.

Розпочав концерт коротким словом д-р Махлай. Опісля хор „Рідної Школи" під керівництвом музичного керівника С. Стефанюк проспівав пісню „Поклін Тобі, Тарасе" муз. М. Гайворонського, та „Україно" сл. Т. Шевченка, муз. М. Гайворонського.

Потім святочне слово виголосив пластун Левко Голубець. Протилежно до стандартно-нудних промов, які ми не раз в таких випадках чули від промовців нашого „старшого покоління" цей юнак-пластун промовляв коротко, але чітко про все те, що треба було сказати про нашого Великого Кобзаря і Пророка України.

Відзначення річниці народження та смерти Великого Кобзаря не було б повним, якби на ньому не було прослухано гри на кобзі чи на бандурі. Тому учні та інструктори Школи Бандури з успіхом виконали дві пісні „Думи мої", народна мелодія, та „Сонце низенько", народна пісня.

Декламацію „Гамалія" виконали юначки пластового куреня ім. кн. Ольги, а поезії „Тече вода із-за гаю" та „Могила" Б. Грінченка продеклямували Таня Сулима, Ліса Кока та Петро Самійленко. Після того хор школи при соборі св. Володимира під музичним керівництвом Л. Остапович проспівав пісні „Зацвіла червона калина" та „Ой, весела річенька".

Досить успішно вийшла сценічна картина „Життя Тараса Шевченка" виконана учнями школи св. Йосафата, після чого дівочий хор „Рідної Школи" під акомпаньямент Лин Ваврик проспівав пісню „Нащо мені чорні брови", сл. Т. Шевченка, муз. М. Гайворонського. Лин Ваврик заграла на фортепіяні „Фюр де Ліз" Людвіка ван Бетговена та „Сонату" ч. 1 С дур Вольфганга Моцарта.

Уривки з історичних поем Т. Шевченка виконали старші юнаки — рій „Верховинці" осередку СУМА ім. Б. Хмельницького під акомпаньямент Олі Джуман-Кость.

Інсценізацію з поеми Т. Шевченка „Великий Льох" виконали пластунки-юначки з 28-го куреня юначок ім. княгині Ольги під керівництвом пластунки Марти Галяревич. Після того, як пл. Таня Кравс деклямацією представила учасників цієї інсценізації, ролі „трьох душ" виконали такі пластунки: перша душа — Дарія Ковч, друга душа — Софія Ільчишин, третя душа — Христя Лобур. Тому що інсценізація артистично була дуже добре опрацьована, вона в значній мірі спричинилася до святкового настрою учасників концерту.

На закінчення концерту ансамбль Школи Бандуристів ім. Григорія Китастого виконав „По діброві вітер віє" сл. Т. Шевченка, муз. народна, „Зійшов місяць", народна пісня про Т. Шевченка та „Зоре моя, вечірняя" сл. Т. Шевченка, муз. Я. Степового. Дует в цих піснях виконували Люба та Ірена Завадівські.

На жаль, дуже шкода, що концерт (як це звичайно бував і повинно завжди бути), закінчився без проспівання „Заповіту" Т. Шевченка, а повинно б завжди закінчуватися „Заповітом". Бо це те саме, якби українське свято державности і незалежности закінчити без проспівання українського національного славня.

Юл. Мовчан

Українська радіопередача у Рочестері

Завдяки жертвенній, безкорисній праці радіоколегії під керівництвом Романа Куціля, вже п'ятий рік щонеділі від год. 8-ої до 9-ої вечора передаються в Рочестері, Н. Й., українські радіопрограми зі станції 3 WG, 1460 AM.

Ця „Українська година" є справді українською і змістом, і духом. В радіопередачі пригадується слухачам українською і англійською мовами важливіші події з теперішнього і минулого українського життя, з нашої історії, відзначується українські національні і релігійні свята.

Чарівні звуки українського слова і української пісні пригадують нам, слухачам, нашу рідну, таку далеку віддаллю, але близьку нашому серцю Україну та об'єднують нас в одну велику українську родину.

Належить підкреслити, що до радіоколегії належать не лише еміґранти, але також молоді, народжені поза межами України особи як наприклад Богдана Левицька і Богдана Калинич.

Щороку восени радіоколегія влаштовує дуже популярну в Рочестері маскову забаву, дохід з якої іде на цілі радіопрограми. Фінансовою ділянкою займаються Василь Корнило і Стефа Павлович-Вовкович.

„Українська Година" втримується з платних оголошень спонзорів, пожертв слухачів, а передусім з безкорисної, жертвенної праці членів колеґії та її керівника Романа Куціля.

За час свого існування „Українська Година" мала різних заповідачів, однак, найчастішими заповідачами є Роман Куціль, Б. Левицька та Володимир Колинич і Б. Колинич.

Є надія, що при фінансовій і моральній підтримці української громади Рочестеру, українські пісня і слово ще довго гомоніти буде на хвилях етеру.

Роман Тишовницький

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОЛЬГА ДЕМКІВ член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Хрестителя в Гаммонд, Інд., померла 3-го листопада 1984 року на 62-му році життя. Нар. 1922 року в селі Березовичі, п. Тернопіль, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку дітей Теодора, Богдана, Уляну Сейкота, Любу Белградо. Похорон відбувся на цвинтарі в Либертівілл, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Ванджула, секр.

ЕВГЕН ДЕМКІВ, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Хрестителя в Гаммонді, Інд., помер 3-го листопада 1984 року на 63-му році життя. Нар. 1922 року в селі Прошава п. Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дітей: Теодора, Богдана, Уляну Сейкота, Любу Белградо. Похорон відбувся на цвинтарі в Либертівілл, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Ванджула, секр.

АННА ПУНДА, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шашкевича в Гемтремку, Миш., померла 5-го листопада 1984 року на 91-му році життя. Нар. 1893 року в селі Полісюки, пов. Підгайці, Україна. Членом УНС стала 1939 року. Залишила в смутку дочку Неллі Войтович, синів Йосифа і Ралфа, дочку Женор Ровз, внуків і сестру Софію Городянську. Похорон відбувся 8-го грудня 1984 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Татарський, секр.

Інж. СЕРГІЙ КАБАНІВ, член УНС Відд. 17-го ім. Івана Онищенка в Чикаго, Ілл., помер 7-го листопада 1984 року на 84-му році життя. Нар. 5-го січня 1901 року в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Марію, племінницю Катю Кабі та братову Наталію. Похорон відбувся 13-го листопада 1984 року на цвинтарі Сен Ясінтон Веллі, в Сен Ясінтон, Кал.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

НАДІЯ КРІЛЬ, член УНС Відд. 130-го ім. св. Володимира в Ню Йорку, Н.Й., померла 7-го листопада 1984 року на 60-му році життя. Нар. 1924 року в Києві, Україна. Членом УНС стала 1955 року. Залишила у смутку мужа Івана, сина Ярослава і дочку Любу з родинами, та дочку Дарку. Похорон відбувся на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

СТАНИСЛАВ СВІЧЕНЮК, член УНС Відд. 349-го ім. Тараса Шевченка у Менвіллі, Н. Дж., помер 13-го жовтня 1984 року н а 82-му році життя. Нар. 13-го грудня 1903 року в Заліщиках, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, брата Тараса і дві сестри Нусю і Ліну. Похорон відбувся 16-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Захарко, секр.

ТЕКЛЯ СМЕРЕЧНЯК, член УНС Відд. 67-го Т-ва „Запорозька Січ" в Ансонії, Конн., померла 14-го жовтня 1984 року на 91-му році життя. Нар. 1896 року в Зах. Україні. Членом УНС стала 1928 року. Залишила у смутку дочку Павлину і сина Семена. Похорон відбувся 16-го жовтня 1984 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Дарбіні, Конн.

Вічна Їй пам'ять!
Володимир Пеп'юк, секр.

МИКОЛА ХАЩЕВСЬКИЙ, член УНС Відд. 76-го ім. св. Івана в Нюарку, Н. Дж., помер 17-го жовтня 1984 року на 85-му році життя. Нар. 1899 року в Україні. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дочок Доріс Химій і Марію Панчишин, внука Павла Химія. Похорон відбувся на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Іст Гановері, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Ю. Демчук, секр.

ПАВЛО АНТИПІВ, член УНС Відд. 334-го ім. І. Франака в Клівленді, Огайо, помер 30-го жовтня 1984 року на 80-му році життя. Нар. 1904 року в Україні. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Ніну. Похорон відбувся 3-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.

МИХАЙЛО ДЗЮБИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 170-го Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Сиґі, Н. Дж., помер 28-го жовтня 1984 року на 63-му році життя. Нар. 1921 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Мирона і Любомира і трьох внуків. Похорон відбувся 10-го жовтня 1984 року на цвинтарі Вашінгтон Меморіял Парк в Парамус, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Білик, секр.

КАТЕРИНА ШВАРЦ, член УНС Відд. 350-го ім. св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Кт., померла 28-го жовтня 1984 року на 93-му році життя. Нар. 1891 року в Україні. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку доньку Анастазію Підгірну, брата Теодора Салобоя, сестру Анну Вінавську, двоє внуків і двоє правнуків. Похорон відбувся 31-го жовтня 1984 року на цвинатарі Ферфілд Меморіял Парк в Стемфорді, Кт.

Вічна Їй Пам'ять!
Тома Фінів, секр.

ОЛЕКСАНДЕР МАРЧУК, член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н. Й., помер а 29-го жовтня 1984 року на 69-му році життя. Нар. 1915 року в Україні, село Вишківці. Членом, УНС став 1972 року. Залишив у смутку дружину Антоніну, дочку Наталю з мужем Гарві, дочку Тамару та внуків Кіру і Матвійка. Похорон відбувся 29-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Пригода, секр.

ТЕОДОР КОЗОВИЙ, член УНС Відд. 320-го Б-ва Пресвятої Тройці в Балтиморі, Мд., помер 24-го жовтня 1984 року на 82-му році життя. Нар. 1902 року в селі Могильниці, повіт Жовква, Зах. Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Анастазію, дві доньки Надію і Марію, двох синів Володимира і Ярослава. Похорон відбувся 27-го жовтня 1984 року на цвинтарі Глен Гейвен в Балтиморі.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Малко, секр.

ПАВЛО ДЕМУС, член УНС Відд. 241-го ім. Івана Франка у Вунсакеті, Р. Ай., помер 25-го жовтня 1984 року на 77-му році життя. Нар. 14-го липня 1907 року в Бостоні, Масс. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Анну і дочку Ненсі Возьну. Похорон відбувся 29-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Йосифа в Вест Раксбирі, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!
Джанет Барделл, секр.